

Sygn. akt V CSK 671/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa Banku [...] - Spółki Akcyjnej w W.
przeciwko K. B. i A. B. o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 maja 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 21 maja 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wtedy może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego co do przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania jest konsekwencją oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Pozwani wnieśli o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), które przedstawili w formie pytania: „czy w świetle obowiązujących zasad współżycia społecznego, w tym przede wszystkim zasad sprawiedliwości społecznej oraz zasad etycznych i uczciwego postępowania w relacjach międzyludzkich zachodzi możliwość uznania, że wierzyciel nadużył przysługujące mu w stosunku do wierzyciela poręczycieli wekslowych prawa podmiotowe”.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga przedstawienia problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). Zagadnienie to musi być nadto „istotne” ze względu na wagę zawartego w nim problemu interpretacyjnego dla systemu prawa. Podstawa faktyczna i prawna rozstrzygnięcia wydanego w sprawie, w której zapadł wyrok zaskarżony skargą kasacyjną musi pozostawać w związku ze sformułowanym przez skarżącego zagadnieniem prawnym i pozwalać na jego rozstrzygnięcie. Przy rozpoznawaniu sprawy w postępowaniu kasacyjnym Sąd Najwyższy nie mógłby bowiem wyjść poza granice zaskarżenia i podstawy skargi kasacyjnej

(art. 398¹³ § 1 k.p.c.); związany byłby też ustaleniami faktycznymi Sądów *meriti* przyjętymi za podstawę rozstrzygnięcia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Problem sformułowany przez skarżących, którego rozstrzygnięcia oczekują oni w postępowaniu kasacyjnym nie ma cech, o których mowa wyżej. Ma on charakter indywidualny i sprowadza się do odpowiedzi na pytanie, czy działanie powoda - banku polegające na dochodzeniu od nich jako jego dłużników spełnienia zobowiązania, za które pozwani poręczyli wekslowo powinno w ustalonych okolicznościach faktycznych zasługiwać na ochronę. Sądy obu instancji na powyższe pytanie udzieliły odpowiedzi twierdzącej, a pozwani zmierzają do zakwestionowania tej oceny w postępowaniu kasacyjnym. Pozwani nie odnieśli się przy tym do poglądu wyrażonego przez Sądy *meriti*, że poręczyciel wekslowy nie może bronić się w stosunku do wierzyciela zarzutami opartymi na jego stosunkach osobistych z tym, za kogo poręczył. Wierzyciel, który przy wykorzystaniu dostępnych w systemie prawnym instrumentów zabezpieczył swoją sytuację tak, by mógł uzyskać zaspokojenie swojej wierzytelności nie może być tego zaspokojenia pozbawiany z uwagi na uzgodnienia, jakie mieli między sobą poczynić jego dłużnicy.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.